Pisarakirje

Joulukuu 2024

PISARALAISET TOIVOTTAVAT YSTÄVILLEEN HYVÄÄ VAPAHTAJAMME SYNTYMÄJUHLAA JA SIUNAUSTA VUODELLE 2025

Kari Valerius

Terveiset Selkikirppikseltä

10.5.1991 Helsingin keskusvankilassa, eräs Kyösti pyysi että lähtisin vankilan kirkkoon. Vastustelin mutta, kuitenkin, koska tarjolla oli jotain torttua, lähdin.
Menimme kirkkoon, jossa uskovat pojat sai pitää rukoushetken. Vaikka alkuun vastustin kirkkoon menoa, yhtäkkiä totesin, ”Pojat rukoilkaa minun puolesta.” Ei tuntunut miltään, mutta kun kävelin selliosastolle, siellä oli hasispiippu odottamassa ja jostain tuli sanat, ”Ei mun tartte enää, Jeesus on mut vapauttanut.” Pilven tarjoajat hävisivät jonnekin. Menin selliin, istuin sängyllä ja ihmettelin mitä olin sanonut. Toiset jättivät mut kerralla rauhaan.

Vapauduttuani menin Valkealan Tuohikottiin Kanhoitokotiin vuodeksi, Antti Sainio järjesti hoitopaikan.
Sieltä muutin Järvenpäähän ja työskentelin mm. siivous yrityksessä siivoojana.
1998 kuitenkin retkahdin noin vuodeksi. Uudelleen pääsin kuiville 5.12.1999.
Aholan Väinö oli järjestänyt salaa minulle hoitopaikan Samariakotiin, johon sitten muutin itsenäisyyspäivänä 6.12.1999. Samarialla olinkin sitten jotakin aikoja.

Selkiin tulin 2010 vuonna ja olin alkuun Samarian palveluksessa ja kun Selkikeskus muuttui 2017 Pisaran alaisuuteen, jäin sitten Pisaralle ja työskentelen myymälässä vapaaehtoisena.

Uskoontulo on muuttanut koko minun elämäni. Kirpputorilla voin aina hieman pitää yllä Jumalan sanan jakamista, jota pidän tärkeänä.
Lempipaikkani Raamatussa lienee Johannes 3:16

Muistiin merkitsi Pekka Vauromaa

Adventtimyyjäiset

Itsenäisyyspäivä

Adventtimyyjäiset

Vihdin ryhmällä oli jälleen tilaisuus järjestää pika-arpajaiset Vihdin seurakunnan myyjäisissä. Parillisiin arpoihin liittyi voitto ja parittoman arvan saaneet saivat valita lohdutuspalkinnon runsaasta valikoimasta. Järjestely saavutti suuren suosion ja viritti pöytämme ympärille iloisen tunnelman.

Tukemme suuntautuu edelleenkin Ukrainan Ternopilissa toimivalle Missionuorten keskukselle, joka auttaa maan sisäisiä pakolaisia sekä lähettää avustuskuormia rintamalle.

Kuvassa edessä Riitta Sinervo, Eeva Halme ja Eeva Franssila, takana Riitta Ylinen, Sirkka-Liisa Juntunen ja Anitta Järvinen

Itsenäisyyspäivä käänsi jälleen meidän suomalaisten huomion ja ajatukset omiin sotavuosiimme.

Vielä saamme nähdä veteraanejamme ja osoittaa kunnioitustamme heitä kohtaan.
Eräässä tilaisuudessa oli myös läsnä Lotta Svärd -järjestön edustajia. Heidän puheenvuorossaan muisteltiin sitä, miten naiset eri tavoin toimivat taustatukena sekä ”lähettivät avustuspaketteja sinne jonnekin”. Jotenkin nuo sanat koskettivat.

Tänä päivänä mekin saamme lähettää kuormia ja avustuspaketteja sananmukaisesti ”sinne jonnekin” ja rukoilla, että ne lämmittäisivät, ravitsisivat ja rohkaisisivat vastaanottajiaan.

Eeva Halme

Espoon Kouvolan ryhmän vakilatyön matka 24.-26.8. 24

JOULUN ILOA JA SANOMAA YMPÄRI VUODEN

Olen ollut vuosia Pisaran kannattaja, kun Tuula Tapanainen minut aikanaan tähän pyysi. Olen hyvin kriittinen siinä, mitä järjestöä tai tahoa lähden tukemaan. Tiesin Tuulan ja Leenan luotettaviksi ja itsensä hengellisessä työssä likoon laittaviksi naisiksi. Siksi lähdin mielelläni tukemaan Pisaran arvokasta työtä kärsivien lähimmäisten auttamiseksi Suomen lähialueilla. Olen saanut säännöllisesti Tuulan erinomaisia raportteja siitä, miten avustusmatkat ovat menneet. Raporteista on saanut usein lukea suoranaisia ihmeitä, miten Herra on yliluonnollisella tavalla ollut johtamassa ja auttamassa. On olut myös ilo lukea siitä, miten vangit ja muut apua tarvitsevat ovat olleet kiitollisia saamastaan avusta ja kuulemastaan Jumalan sanasta. Olen jokaisen matkan ja raportin jälkeen ihmetellyt, millaisen sitkeyden ja voimat Herra on Tuulalle, Leenalle ja muille matkoilla olleelle antanut. Kiitos Herralle siitä, että Hän on tämän joukon näin varustanut.

Selissä käydessäni olen saanut nähdä ja kuulla myös sen, miten sinnikkäästi Pekka Vauromaa jaksaa ohjata ja hoitaa ihmisiä, joilla on kaikenlaisia ongelmia elämään. Työ vaatii sydäntä ja voimia. Sitä Pekalla todella on. Kiitos siitäkin Herralle.

Tässä kaikessa on toteutunut todella hyvin Raamatun sana 1. Kor . 15:58: ”Tehkää aina innokkaasti Herran työtä. Tietäkää, ettei Herra anna teidän työnne mennä hukkaan.”

Toivotan omalta osaltani kaikille Pisaran ystäville Herramme siunaamaa Joulua ja Uutta vuotta 2025!

Yst. Hannes Lampimäki

Vankilatyön matka 24. – 26.8.2024

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä, Mart Soomet, Arvis Vaher ja Joel Reinaru Virosta. Auto oli pakattu täyteen lasten vaatteita Sauen seurakunnalle ja miesten vaatteita Tarton vapautuvien vankien kodille.

Saimme jälleen majoittua Tallinnan metodistikirkolle. Siellä oli paljon vapaaehtoisia perjantaina valmistelemassa illalla tapahtuvaa ruokatavaroiden jakelua tarvitseville. Tavaraa oli tosi paljon ja se on hyvä, sillä hintojen nousun vuoksi monet perheet ovat taloudellisessa ahdingossa.

Majoittumisen jälkeen ajoimme Sauen seurakuntaan, missä Anna Mishina otti vastaan tavarat. Hän kertoi, että sunnuntaina on erityinen Sauen päivä. Silloin heillä on jumalanpalveluksen jälkeen ilmainen keittotarjoilu sekä kahvila ja kirpputori. Torilla osa tuotteista on hinnoiteltu ja osa, varsinkin lasten vaatteet jaetaan niin, että hakija saa itse antaa vapaaehtoisen maksun. Lisäksi Sauelta viedään osa vaatteista eteenpäin lähialueen kunnille.

Tarttoon
Sunnuntaina Mart tuli aikaisin, että pääsimme lähtemään Tarttoon. Saimme sinne mukaan pitkästä aikaa myös Arvis Vaherin, joka tuli suoraan Elvasta.

Tapasimme Arviksen muutama vuosi sitten Aserissa, missä hän oli vaimonsa kanssa tekemässä kristillistä päihdetyötä. Myöhemmin perhe muutti Elvaan ja Arvis lähti Ruotsiin töihin. Nyt, kun pojat ovat kasvamassa ja tarvitsevat isää, hän on palannut töihin Voroon.

Arvis kertoi, että hän joutui jo 14 vuotiaana ensimmäisen kerran vankilaan ja hänet lähetettiin Moskovan lähelle surkeisiin vankilaolosuhteisiin. Koska hän oli sortunut päihteisiin, oli rikos- ja vankilakierre valmiina. Kerran vankilassa ollessaan joku vankikaveri kertoi Jumalasta ja siitä, että kaikki joudumme kerran Jumalan tuomioistuimen eteen. Tämä pysäytti Arviksen. Hän oli ollut maallisen tuomioistuimen edessä, mitä hänelle tapahtuisi taivaassa. Jumala, jos olet olemassa, niin näytä, mitä Sinä haluat minun elämältäni. Pyhä Henki täytti hänet rauhallaan ja niin hän löysi Jeesuksen. Vapauduttuaan Arvis hakeutui Lootusin kylän päihdevieroitukseen. Siellä hän rukoili vaimoa itselleen ja Jumala lupasi sen hänelle. Nykyinen vaimo tuli Lootusin kylään tutustumaan, miten siellä voitaisiin käynnistää naisten työtä. Siinä oli Jumalan vastaus hänelle! Nyt heillä on perhe ja kaksi poikaa. Arvis oli ollut yhteensä 21 vuotta vankilassa ja on nyt ollut vapaana kymmenen vuotta.

Tartossa meidät otti ensin vastaan Olavi Ilumets, mutta hän ei ollut vankilavuorossa vaan omaa seurakuntaansa palvelemassa. Olavi otti vastaan tuomamme miesten vaatteet ja kertoi, että remontoitava koti ei ollut vielä aivan valmis, joten emme tällä matkalla pääse sinne. Kodille tulee paikat kahdellekymmenelle hengelle, kun nyt sijaiskodissa on nyt seitsemän miestä. Kiitos Olavi, kun olet jaksanut jo monta vuotta huolehtia heistä, joilla ei ole paikkaa minne vankilan jälkeen palata.

Vankilassa oli pappina Jaanus Klaas. Vironkieliseen jumalanpalvelukseen tuli yksitoista miestä. Jaanus hoiti alkuliturgian ja antoi sitten puheenvuoron meille. Arvis aloitti ja puhui miehille oman kokemuksensa pohjalta Jeesuksen löytämisen tärkeydestä sekä päihdevieroituksesta vankilan jälkeen.

Vankien oma muusikko soitti ja johti yhteislaulua. Sen jälkeen Leena puhui etsikkoajoista. Sanotaan, että Jumala kutsuu kaksi kertaa, mutta Raamatun mukaan aina on pelastuksen päivä, sillä Jumala haluaa, että kaikki pelastuisivat. Jeesus sanoi, että Hän on maailman valo ja tähän valoon Jumala johdattaa kaikki menneet tulevat ja nykyisen ajan. Leena puhui myös rukouksen tärkeydestä

Espoon Kouvolan ryhmän vankilatyön matka 24.-26.8

Tuula puhui Raamatun luotettavuudesta ja siitä, miten kauan sitten annetut lupaukset ovat voimassa tänäänkin. Esimerkkinä hän kertoi juutalaisesta miehestä, joka Pietarissa alkoi etsiä Jumalaa eri kirkoista.
Hän ei kuitenkaan ymmärtänyt, kun siellä puhuttiin Jeesuksesta. Mitä Jeesus tässä asiassa tekee? Kun asia ei muuten selvinnyt, niin Jeesus itse ilmestyi hänelle, vei Golgatalle ja avasi kolminaisuuden. 5 Moos. 4:29 kohdassa Jumala oli jo kauan sitten luvannut, että jos te siellä muiden kansojen seassa etsitte täydestä sydämestänne, niin te saatte löytää!

Venäjänkielinen jumalanpalvelus oli vasta kolmen tunnin kuluttua. Sitä ennen Jaanus vei meidät virkailijoiden ruokalaan, missä saimme maittavan lounaan.

Venäjänkieliseen jumalanpalvelukseen tuli vain kolme miestä. Tämä oli meille ensimmäinen kerta, mutta Raamattuhan sanoo: Missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni…. Tarton vankilassa oli yli tuhat vankia, kun ensimmäistä kertaa tulimme sinne. Nyt vankeja on alle kolmesataa, sillä vankeja on siirretty paljon Tallinnan vankilaan ja vankien määrä on yleisestikin laskenut. Nyt Viro harkitsee tarjota vankien hoitoa naapurimaille
Jaanus johti myös tämän pienen ryhmän liturgiallaan. Arvis puhui taas oman taustansa pohjalta.

”Tämä on laulu sydämeni, rakastan Herraa ainaisesti”, tämän tunnisti muusikkokin.
Leena kertoi, kuinka oli ollut tulitaukotarkkailija Shri Lankassa vuonna 2003. Siellä hänen asemapaikallaan metodistikirkko oli huolehtinut maan sisäisistä pakolaisista. Hänet lähetettiin asialle metodistipapin luo. Pappi ei ollut kotona, oven avasi papin iäkäs täti. Hän katsoi vaaleaa Leenaa ja kysyi, mistä maasta sinä tulet. Suomesta, vastasi Leena. Silloin tuo vanha täti alkoi laulaa suomen kielellä tuota kertosäettä. Menikö oikein, kysyi täti. Aivan oikein, vastasi Leena aivan hämmentyneenä. Täti kertoi, että hän oli ollut pieni tyttö vuonna 1951 metodistikoulussa saaren toisella puolella Batticaloassa, kun sinne satamaan oli tullut suomalainen lähetyslaiva. Koulun lapset kutsuttiin laivalle ja heille opetettiin tämä laulu. Täti osasi sen nyt tamiliksi, englanniksi ja suomeksi. Silloin hän oli päättänyt, että hän laulaa laulua joka aamu, kunnes saa laulaa sen jollekin suolalaiselle. Yli kuudenkymmenen vuoden jälkeen tuo suomalainen oli Leena!
Leenan kertomus on osoitus siitä, mitä on uskollisuus lupauksesta Jumalalle. Tuula jatkoi tämän jälkeen ja kertoi lähetysaivan lopusta. Se oli joutunut myrskyyn ja oli uppoamassa. Miehistö joutui pieneen pelastusveneeseen. He katsoivat, että tankki oli täynnä kahdeksan tunnin matkaa varten ja siunasivat sen tietämättä tulevan matkan pituudesta. He joutuivat matkaamaan lähes vuorokauden kunnes pääsivät eräälle tankkilaivalle. Silloin he huomasivat, että pelastusveneen tankki oli edelleen täynnä! Suomeen päästyään laivan kapteeni meni mukaan Raamattujen vientiin Neuvostoliittoon. Siellä hän oli pienessä seurakunnassa ja kertoi laivansa lopusta. Salissa syntyi hälinä ja pastori seitti, että joskus joku nuori poika oli saanut näy, että uskovien laiva on uppoamassa, nyt pitää rukoilla. Muut eivät suhtautuneet kovin vakavasti nuoren näkyyn, kunnes joku toinen sai näyn: nyt uskovat ovat pelastusveneessä, pitää rukoilla. Jumala oli johdattanut kapteenin tuohon samaan seurakuntaan!
Saimme siunata loppurukouksessa nuo kolme kuulijaa ja jättää heidän elämänsä Jumalan johdatukseen. Pois lähtiessänne oli miehiä vankilan pihalla ulkoilemassa, he huusivat meille tervehdyksiään. Huomasimme, että siellä oli myös yksittäishäkkejä. Eräässä niistä oli joku nainen, joka oli tutkintovankeudessa.
Paluumatkan Tallinnaan saimme onneksi ajaa vielä valoisan aikaan, sillä matkaa on noin kaksisataa kilometriä. Osa matkasta on jo moottoritietä, mutta osa vielä vanhaa 90 kilometrin rajoituksilla. Itse en aja toisen puskurissa kiinni, vaan jätän vähän reagointivaraa. Väli on kuitenkin niin pieni, ettei siihen voi sivutieltä tulla. Nyt kuitenkin sivusta tuli auto tuohon pieneen väliin, mikä aiheutti minulle hätäjarrutuksen ja kovat torven tööttäykset. Enkelit olivat varmasti mukana, sillä tuosta selvittiin ilman kolareita. Tämä on taas muistutus siitä, miten tärkeitä ovat rukoukset matkamme aikana. Koskaan ei liikenteessä tiedä mitä tapahtuu.

Tallinnan vankila
Tallinnan vankilaan olimme saaneet jälleen mukaan Joel Reinarun. Hän on nykyään Mission Europen edustaja Virossa ja tekee monenlaista evankeliointityötä.
Allan Kroll oli juuri palaamassa lomalta eikä siksi ollut voinut ottaa meitä vastaan. Ylo Vaher oli pastorina tuossa naisten tilaisuudessa ja otti meidät vastaan.

Naisia tuli paikalle tuli paikalle yksitoista. Joel aloitti lauluillaan ja puhui heille 2. Moos. 20 pohjalta siitä, kuinka kansa pelkäsi eikä halunnut olla suoraan yhteydessä Jumalaan, vaan pyysi, että Mooses olisi välittäjänä. Hän puhui Jumalan pyhyydestä ja muuttumattomuudesta, hänen etsimisestään ja löytämisestään. Joelin paidan takana luki: Kysy minulta, miksi uskon Jeesukseen. Nauraen hän sanoi, ettei kukaan ole vielä kysynyt, hän ehtii aina ensin kertomaan. Joel kertoi, että oli rukoillut erään miehen selkäkivun puolesta. Kipu ei lähtenyt ja Joel rukoili uudelleen. Silloin Pyhä Henki sanoi hänelle, että miehen jalat ovat eri mittaiset. Nyt mitattiin jalat ja rukoiltiin eri mittaiset jalat saman mittaisiksi. Ja mies sai avun.

Leena puhui Jaak. 5:13 pohjalta rukouksen voimasta ja kertoi sitten Shri Lankasta vanhan naisen uskollisesta lupauksesta Jumalalle. Sen jälkeen Joel soitti ja me lauloimme yhdessä: Tämä on laulu sydämeni, ylistän Herraa ainaisesti… Tämän jälkeen Tuula kertoi vielä lähetyslaivan uppoamisesta.

Jätimme aikaa rukoukselle, jonka aloitimme yhteisellä rukouksella naisten ja heidän läheistensä puolesta.
Joel rukoili henkilökohtaisesti naisen puolesta, joka oli kymmenen vuoden aikana vähitellen sokeutumassa eikä lääkärit voineet häntä auttaa. Rukouksen jälkeen hän ihmetteli, että näkee paremmin ja vielä pois lähtiessäänkin ihmetteli mennessään. Leena ja minä saimme rukoilla naisen puolesta, joka oli ollut vankilassa jo kaksi vuotta. Hän kokee, että hänet on tuomittu väärin perustein ja on laatimassa omaa vastinettaan toivoen, että asia otetaan uuteen käsittelyyn. Rukoillaan uuden istunnon puolesta, että oikeus voittaa.
Tilaisuuden jälkeen Leena pyysi vielä Joelilta henkilökohtaista rukousta jalkakipujensa puolesta.
Ennen lähtöä ihmettelimme Ylolle, miksi kirkon kaikki ikkunat oli peitetty mattalasilla niin, että taivasta ei voinut nähdä. Totesimme yhdessä, että erämaassakin ihminen voi kohdata elävän Jumalan.
Vankilan jälkeen ajoimme suoraan satamaan iltalaivalle. Meillä oli paljon kiitettävää tämän matkan antimista. Hoida Herra Pyhän Henkesi avulla meitä ja kaikkia kohtaamiamme. Kiitos, että saamme olla sinun juoksutyttöjäsi!

Espoon Kouvolan ryhmän Viron matka 23.-24.10.2024

Viron matka 23.-24.10.24

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Mart Soomet ja Andres Jäätma Tallinnasta. Auto oli pakattu tällä kertaa lasten leluilla ja vaatteilla.

Tallinnan vankila oli yksi kohteemme heti iltapäivällä, mutta olin saanut viestin Allan Krollilta, että hän on ollut koronassa eikä voi ottaa meitä vastaan. En kuitenkaan halunnut peruuttaa matkaa, koska olimme luvanneet mennä Living Israelin päihdekuntoutuskeskukseen ja tuomisia oli varattu useaan paikkaan.

Satamasta ajoin suoraan Tallinna länsipuolelle Juha ja Anu Väliahon kotiin. He olivat itse Espnajassa, mutta olin sopinut Anun kanssa paikan, minne jätän lasten vaatteet. Hän vie ne sitten eteenpäin tarvitsijoille, kun kotiutuu. Kiitos Anu!

Seuraavaksi ajoin tulkkimme Martin kotiin. Hän oli saanut kaupungilta oman yksiön viime vuonna ja on kunnostanut sitä. Paljon hyvää hän oli jo saanut aikaan. Seiniä on maalattu ja tapetoitu. Vielä puuttuu osa keittiön kaapistoa, sohvapöytä, parempi sohva ja kylpyhuoneen peilikaappi. Katsotaan, mitä näistä Mart voi saada Pisaran kirppikseltä. Pitsat syötyämme ja Martin keitettyä vahvat kahvit lähdimme tapaamaan Andresta sovittuun paikkaan.

Living Israelilla on kaksi kotia Tallinnan alueella. Asukkaat ovat eri päihteiden käyttäjiä, jotka pyrkivät niistä eroon vuoden ohjelman avulla. Kodit saavat marketista osan elintarvikkeita, joissa päiväykset ovat vanhenemassa: leipää, muita leivonnaisia, lihaa ym. Mutta peruselintarvikkeita kuten jauhoja, pastaa, riisiä, öljyä, teetä ym. sieltä ei saada, joten niitä toimme tuliaisina molemmille kodille.

Teepöydän ääressä saimme ensin nauttia näitä marketista saatuja herkkuja ja kuulla kodin kuulumisia. Vetäjänä toimii Konstantin Vainula, johon olimme tutustuneet Tarton vankilassa, samoin kuin tulkkiimme Marttiin. Konstantin on nyt naimisissa ja hänellä on kaksi lasta. Heille molemmille olin kerännyt kassilliset lastenvaatteita. Konstantin lupasi, että kun heillä on kerran viikossa ruokajakelua, he voivat jakaa myös lastenvaatteita tarvitseville. Tässä siis uusi hyvä kohde minulle. Virossa ovat kaikki elinkustannukset nousseet todella paljon. Ruoka on jo lähes Suomen tasolla, jotkut tuotteet jopa kalliimpia. Myös sähkö on kalliimpaa kuin Suomessa. Vain osa virolaisia tuotteita voi olla vielä Suomea halvempia, Ruoka- ja vaateapu on siis monille perheille tosi tärkeää.

Teepöydän ääreen tuli myös Ivan, joka on nyt yksi kodin avustajista. Hän kertoi, kuinka oli asunut usean vuoden ajan Israelissa ja kokenut siellä ihmeellisen Jumalan johdatuksen. Jumala oli luvannut hänelle vaimon, ja netin kautta hän löytyi Madakaskarilta! Nyt he ovat onnellisesti naimisissa ja heillä on pieni, tosi vilkas poika, joka pyöri ympärillämme. Näitä Living Israel koteja on nyt useassa Euroopan maassa.

Molemmista kodeista olivat asukkaat kokoontuneet kuulemaan meitä, osa miehistä työpäivän jälkeen.
Andreksella oli kitara mukana, sillä hän on toiminut paljon evankelistana soittaen ja laulaen. Osa lauluista on hänen itsensä tekemiä. Andres siis evankelioi laulujensa avulla, Mart käänsi niiden sanoja venäjäksi. Laulujen välillä Andres puhui ja rukoili koskettavasti. Tuula puhui siitä, miten Raamatun lupaukset ovat totta tänäänkin, vaikka osa on saatu jo tuhansia vuosia sitten. Esimerkkinä hän kertoi nuoresta juutalaisesta miehestä Pietarissa, joka halusi oppia tuntemaan Jumalan ja lähti kiertämään Pietarin kirkkoja. Hän ei ymmärtänyt, kun siellä puhuttiin Jeesuksesta. Mitä Jeesus tässä asiassa tekee? Kun asia ei muuten selvinnyt, niin Jeesus itse ilmestyi hänelle. Kun hän etsi koko sydämestään, hän sai löytää. Näin toteutui Jumalan lupaus 5. Moos. 4:29 tuhansien vuosien jälkeen Pietarissa.

Loppurukouksen jälkeen laskimme miehet ansaitulle yölevolle. Itse ajoin yöpymään vanhan ystäväni Leevi Reinarun kotiin. Viimeisenä tuomisenani oli keinuhevonen Leevin lapsenlapsille. Saimme jakaa kuulumisia puolin ja toisin. Leevi on tehnyt pitkän elämäntyön Viron kirkossa. Ensin Lääne-Nigulan kirkkoherrana ja samalla Viron lähetysjärjetön perustajana ja vetäjänä. Nyt hän on seurakuntatyössä enää vapaaehtoisena mutta vetää edelleen Viron Missiokeskusta. Päällimmäinen huoli on, löytyykö siihen jatkajaa, kun hänen on tarkoitus eläköityä ensi vuonna. Luotamme Jumalan hyvään johdatukseen tässäkin asiassa.

Hyvien yöunien jälkeen sain lähteä vielä asioille Tallinnaan ja sitten iltalaivalla kotiin. Kiitos Herra kaikesta johdatuksestasi. Jää siunaamaan näitä Viron rakkaita ystäviä!

Tuula

Rukoillaan yhdessä ja yksin

Yhdistyksemme aloitti lähes kuukausittaiset vierailunsa avautuneelle Venäjälle nimettömänä.
Pisara-nimi löytyi vankilan johtajan ehdotuksena: pisara murtaa kiven. Sana sydämen.
Parhaimmillaan vierailukohteita oli parisen kymmentä, enemmänkin. Tänään saamme tietoa muutamista. Joissakin kohteissa Sana on sammutettu, mutta moni jatkaa toimintaansa sitoutuneiden johtajien ja Sanan ja rukouksen voimalla.
Työhönsä sitoutunut pariskunta jatkaa työtään kahdessa kohteessa. Kaksi naista ja reilut kymmenen miestä asuvat näissä pysyvästi, kunnes elämäntilanne paranee ja he voivat muuttaa omilleen. Muutamaksi päiväksikin saattaa joku tulla ja lähteä, kun haluavat.
Suurin osa asukkaista työskentelee ohjatusti kaupungin puhtaanapidossa. Toinen ohjaaja/johtaja on päivätyössä ja on aloittanut iltakoulussa kuusivuotisen opiskelun.

Kiittäen rukoilemme siunattua tulevaa vuotta heille, niin tähän kuntoutustyöhönsä kuin opiskeluihinsa

Leena Kontula

Latvian Jekabpils

Latvian Jekabpilskissa pastori Andris Opengeims jatkaa aktiivista työtään niin paikan päällä kuin monien nettikanavien kautta. Seurakunnassa myös nuoret ja lapset ovat aktiivisesti mukana.

Kiitämme, että Sana elää rajoista ja rajoituksista huolimatta. Rukoilemme kaikille tässä työssä mukana oleville voimia ja viisautta. Rukous on maailman vahvin voima.

Lapsi ja nuorisotyö

Tässä tytöt laulavat ”talosta”, joka on lapsille ja lastenlapsille, sukupolvesta sukupolveen.

Pisara Kirppis
Selintie 510 Selki, Vihti

Avoinna
ma - pe 10 - 17
la 10 - 15

Tule viihtymään hyvässä ilmapiirissä

40 vuotta kirppistelyä Selissä
Tule vaikka kahville, anna itsellesi lepoa.

Puh. 050 466 9570
pekka.vauromaa@outlook.com
Kuljetuspalvelu

Pisarakirjeen tilaus tai peruutus, ilmoita siitä

- sähköpostilla: riitta.sinervo@gmail.com
- kirjeitse: Pisara-yhdistys, Juhanintie 11, 03100 Nummela,
- tekstiviestillä tai soittamalla numeroon: 050 5986057

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Jäsenmaksu 10 eur /vuosi	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Käytättehän viitenumeroa!
Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestikenttään.

Poliisihallitus on 12.11.2021 myöntänyt Pisara ry:lle 1.1.2022 alkaen toistaiseksi voimassa oleva rahankeräysluvan no RA/2021/1542. Lupa on voimassa koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Tähän lupaan on Poliisihallitus 3.3.2021 myöntänyt laajennuksen, joka sallii kerätä ja ohjata varoja myös kohteidemme rakennus- ja korjaushankkeisiin. Kerätyt varat tullaan käyttämään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön.

Pisara ry
Riitta Sinervo
Juhanintie 11, 03100 Nummela

Puhelin : Eeva Halme, 050-3522792
www.pisarayhdistys.fi